

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo včeraj pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé poslati naročnino vsaj do ponedeljka 16. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Po volitvah.

III.

Milo se mora storiti človeku, gledajočemu, s kolikim duševnim naporom in znojem na nagubančenem čelu si tonzurirani dnevnik prizadeva, opravičiti svoje in svoje latinizatorske stranke delovanje povodom državnozbornske volitve v gorenjsko-notranjski skupini. Kakor nam laska, da „Slovenčev“ gospodo bolé naši, hvala Bogu, še vedno normalni živci, moramo vendar odklanjati trditve, da mi na pomoč kličejo nebesa in pekel. Tega mi namreč nikdar nismo storili, dobro vedoč, da so „nebesa in pekeli“ v izključno uporabo le „Slovenčevim“ kapelanom.

Nenaravna in nenravna zveza z nemškutarji preseda navzlic zmagi „Slovenčev“ gospodi v toliki meri, da ne vedo, kako bi si zopet osvetlili očrnelo lice in da, ker drugzega ne vedo, naskakujejo liki „Don Quixote“ tudi namišljenega nasprotnika. Tako so preteklo sredo sulico svojo zavihтели nad dr. Majaronom, češ, on je spisal članek „Našim domačim klevetnikom!“ z dne 9. t. m. Dasi se navadno ne poprašuje, kdo je kaj pisal in je glavna stvar le, kaj se je pisalo, hoteli so vendar pokazati, kako korenito so poučeni o pisateljih naših člankov. Šifra — II — koncem članka bila bi jih lahko poučila, da so na napačnem potu, a slaba vest udarila jih je s slepoto in zakadili so se kakor puran v rudečo zaplato, v dozdevnega pisca, pri tem pa se blamirali radikalno.

Kakor glede osebe pisateljeve, tako bili so zaslepljeni tudi glede snovi same. Navajajoč naše očitjanje, da so volilce slepili, „da tu gre proti izvolitvi človeka, ki je bogotajec, antikrist, ki je v svojih spisih trdil, da je imela Božja Porodnica šestero otrok (!!), ki je skrunil svete razpelo itd.“, potrkajo si na prsi rekoč: „Slovenčeve“ čitatelje

pokličemo na priče, kedaj je „Slovenec“ kaj takega pisal. Vsakdo mora nam priznati da nikoli.“

Res je, „Slovenec“ ni kaj takega nikdar pisal, isto tako resnično je pa tudi, da mi nikdar nismo trdili, da je „Slovenec“ kaj takega pisal. Mi smo pisali, da se je z navedenimi nesramnimi besedami proti dr. Majaronu po Gorenjskem agitovale. To je tudi res in se lahko vsak dan s pričami dokaže. Ako pa tonzurirani dnevnik iz te naše trditve s svojo vratolomno logiko izvaja, da smo trdili: „Slovenec“ je tako pisal!“ potem nam ne preostajo drugzega, nego pomilovanje, kajti očividno je, da pri nasprotni nam gospodi v gorenjem nadstropji ni vse redu.

Po povedanem bi pač lahko mi z večjo pravico, nego „Slovenec“ vskliknili: „zato je najbolje, da ne spregovorimo nobene besede o taktiki, ki obsoja sama sebe“. Toda o tem, da nam podtikajo trditve, katerih nikdar pisali nismo, nasprotni gospodi še ni dovolj. Dokazati hočejo tudi, da nam blagor naroda ni nad vse. V ta namen navajajo višjo deklinško šolo, legalizacijo, razgovor ob užitninskem zakupu in uravnajo Ljubljanskega vodovoda. Glede višje deklinške šole so za vsacega razumnika akti že zaključeni in pri dotičnih razpravah se je v uprav električni svetlobi pokazalo, da je nasprotna nam stranka sovražna omiki naroda in da jo v prvi vrsti brigajo le strankarski interesi.

Kar se tiče užitninskega zakupa in pa uravnave Ljubljanskega vodovoda, bi se gospodje morali stiditi pavšalnega sumničenja in stopiti s podrobnimi podatki na dan, kajti številke govore in govorile bodo le za našo stranko. Mi predobro poznamo odnošaje pri užitninskem zakupu in izredne koristi Ljubljanskega vodovoda, kateremu je že sedaj pripisovati, da v mestu ni nobene epidemije, in mirnega srca pričakujemo, kake tajnosti bodo gospodje na Valvazorjevem trgu spravili na dan. Glede legalizacije bi bilo pa najbolje, ko bi gospodje o njej niti ne črhali. Pri tem vprašanji šlo je za tako malenkostne vsotice, da vse legalizacije pisem izpod 100 gld. v celem letu in po vsej deželi ne iznašajo toliko, kolikor se je v dveh nedeljah samo v Ljubljani za Sudance nabralo.

„Slovenec“ skuša na dalje oprati „vrhovno duhovno oblast“. No, o tem danes ne bomo govorili, ker sploh tega treba ni. Naši čitatelji imajo v tej zadevi že svojo sodbo, kakor jo imajo v obče o nasprotni nam stranki, kateri ni dovolj, da pri volitvah kupuje glasove, kakor se je pred sodiščem dokazalo — v Ljubljani delili so se jednostavni goldinarji, na Gorenjskem ponujali so se že petdesetaki — temveč uporablja še nižja sredstva in se brati z nemškutarji. S tem ste ožigosani dovolj in stranka, ki ima ta ožig na čelu, ne bode se ga iznebila, če še tako skuša pačiti resnico, če še tako ljuto napada prvoboritelje in jim skuša kratiti javno pripoznane zasluge, če še tolikrat poudarja „Vera je v nevarnosti“, kajti vsak razumnik ve, da v nevarnosti ni vera, ampak le častiblepje in gospodstvaželjnost nekaterih mladih vročekrvnih klerikalnih gospodov. In stem bodi za danes dovolj!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. marca.

Državnozbornske volitve.

O novih volitvah je le malo poročati. Poučna je volitev v Gradci, kjer je v ožji volitvi padel Carneri, ki je nad 20 leti bil član državnega zbora. Nemški nacionalci odločili so se tudi na Štajerskem od liberalne leveice in zmagal je nemško nacionalni antisemit.

Do včeraj znanih je bilo 335 volitev, ki se razdele takole: nemških liberalcev je 107, Poljakov 57, Čehov 45 (31 mladih, 10 starih, katerih jeden je odložil mandat in 4 „divjaki“), 15 Slovencev, 1 Hrvat, 8 Rusinov, 16 nemških nacionalcev, 18 konservativnih velikoposestnikov, 7 Italijanov, 28 klerikalcev, (3 klerikalni in 4 liberalni), 15 antisemitov, 6 Coroninijevcev, 6 članov sredne stranke velicega posestva, 2 nemška konservativca. Z volitvami včeranjega in predvčeranjega dne so volitve skoro završene in preustaje le še nekoliko poslancev, ki se bodo volili še le bodoči teden.

Prestolni govor,

s katerim se bode odprl novovoljeni državni zbor, in v katerem bode treba jemati ozir na izid volitev in na premenjeni položaj, bode predmet minister-skemu sovetu, ki se snide t e dni. Od časa, ko je

LISTEK.

Zakaj se je pan Simon razjezil nad sv. Gothardom.

(Zgodovinska povest Kolde Malinskega; iz češčine preložil V. Benkovič.)

(Dalje.)

Pan Simon zarudi ter naglo prime za kljuko. A zbal se je te smelosti svoje ter, odtegnivši roko, rahlo potrkal na vrata.

Začulo se je nekako lomastenje, potem je vse utihnilo in konečno je bilo s slabim, nekako nesigurnim „slobodno“ dovoljeno ustopiti.

Pan Simon ustopi. V stanici ni bilo nikogar razen gospe Ljudmile, in ona je bila o moževem ustupu globoko nagnena čez nekovo kroniko, in stoprav, ko so se začuli koraki ustopivšega, dvignila je glavo.

Gospodar se je že kesal, da je za trenotje izgubil zaupanje v ženo, videč jo tako zamišljeno v čitanje, a plahi pogled njen ga je bodel; sumnja njegova se je povečala, ko je stopivši k oknu opazil, da žena kroniko drži narobe. In sumnja iz-

premenila se je v resnico, ko je pogledal na tla. Gospa Ljudmila je sedela v naslonjaču, a njeni nežni nožici v malih čevljičkih puščale so na tleh vidne stopinje, napravljene od belega peska, kateri je slabo razbrisan delal na tleh belo povlako. V oknovi dolbini, kjer je stal naslonjač, pa je bilo videti še razločne stopinje okornejših škorenj, očividno moških, in sled je držala v ozadje stanici, kjer je v kotu stala postelja kot za parado, na kateri je bilo skoro do stropa nastlano s pérniciami, še od prinosa prve soproge pana Simona.

Gospodar je s pogledom švignil po tleh ter bil z jednim skokom v ozadji in že je za nogo vlekkel ven preceptorja, skritega pod posteljo.

„Pošast ti švabska!“ sikal je pan Simon in zgrabivši še z drugo roko branečega se Hansa za drugo nogo, siloma potegnil ga ven ter s težko palico, s katero je bil prišel noter, pričel meriti usiljenca od nog do glave in preko ram in križa.

„Propter matrem Dei, propter omnes sanctos et beatos!“ (za mater Božjo, za vse svetnike in vzveličance) prosil je nabijani milosti, a pan Simon ni slišal ničesar. Videč obravnavo zgrudila se je Ljudmila z vsklikom v naslonjač ter zamižala.

Razljučeni soprog ženo zaničljivo pogleda in

Nemca vzdignivši z nenavadno močjo, nese ga iz stanice ter s stopnic zažene nizdolu.

Kakor v letu ustavljen netopir, tako je doli pod stopnicami preceptor vse štiri pomolil od sebe.

„Pošast ti švabska!“ ponavljal je pan Simon, zgrabil baret in plašč Nemcev, ležeča zraven na zaboju, ter ja zagnal za njim.

„Sveta pomagalka, ubil si ga, Simon!“ lomila je z rokama Školastika, katera je sicer grozno rada videla, če je koga zadela zaslužena kazen, a ga vendar pomilovala.

„Kopriva ne pozebe!“ zavrnil je pan Simon ter imel prav. Kajti jedva je izgovoril, pobral se je že Nemeč ter tekel, kar so ga noge nesle.

„Vragi, razbojniki!“ kričal je, brišoč si nos, iz katerega mu je lila kri.

„Sveta nebesa!“ upila je prestrašena starinarica, ko je Nemeč kakor blazen divjal memo nje z raztrganimi hlačami na kolenih in odtrganim rokavom na suknji.

Na ulici je kričal Nemeč s podvojeno silo ter hitel proti svetovalnici.

„Nečičet, panáčku!“ upili so za njim Pondělčkovci otroci, in „nečičet, panáčku!“ upil je nad njim svetovalski sluga, kateremu je Nemeč na vratih

Da res, ko bi nam gg. Verli in Majdič ne bila prepustila pri skušnjah voz na razpolaganje — morali bi še določiti, da bi troške pokrili navzlic temu, da je bilo občinstva v veliki množini.

No pa bodi dovolj o tem, kajti ne smem se preveč oddaljiti od principa, drugače bi imel ne mara še sitnosti z onimi „ni res-i“, kateri so sedaj po § 19. tako po ceni. Želim pa, da bode prihodnja veselica, katera se namerava prirediti po veliki noči, v materialnem oziru bolji izid imela, kot zadnja. — H koncu pa izražam tu vsem onim p. n. gospicam in gospodom, ki so v kakeršnem koli oziru pripomogli, da se je „beseda“ tako lepo izvršila, preserčno zahvalo. —k.

Domače stvari.

— (Umrl) je včeraj ob 9. uri g. Josip Tance, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani v 42. letu dobe svoje. Pokojnik, rodom iz okolice tržaške, bil je vrl narodnjak in vesten uradnik. Labka mu zemljica!

— (V Celji) umrl je dne 8. t. m. g. Jakob Horvat, kn. šk. svet. in prednik misijonarjev pri sv. Jožefu v 80. letu svoje dobe.

— (Pri sv. Juriji na Ščavnici) umrl je dne 3. t. m. g. Fr. Klobasa, kn. šk. duh. svetnik in umirovljeni župnik v 71. letu svoje dobe.

— (Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji) došli so ti darovi: Od vč. g. Al. Šijanka, župnika v Negovi, 1 gld.; od g. Ivana Grudna, vm. davkarja na Vrhniki, 5 gld.; od sl. Km. posojilnice na Vrhniki (druga polovica ustanovnine) 50 gld.; od sl. Km. posojilnice Ljubljanske okolice, 10 gld.; od g. Iv. Rezmara, pos. načelnika Nabrežinskega (po g. I. Hribarju), 10 gld.; od g. prof. Iv. Stritarja 10 gld.; od g. Fr. Škedlja, pomorskega komisarja, 6 gld. in od g. Fr. Tomšiča, sekc. inženerja, 5 gld. Vsem blagodušnim dariteljem izreka društveni odbor najsrčnejo zahvalo.

— (Čitalnica Ljubljanska) priredi društvenikom prihodnjo nedeljo dne 15. t. m. zabavni večer. Na programu, katerega objavljamo na drugem mestu v današnji številki, so vojaška godba, petje in senčne podobe, za Čitalnico nekaj popolnoma novega. Restavracija bo v dvorani. Ker se je tudi gostilničar s svojo točno in solidno postrežbo društvenemu občinstvu že močno priljubil, nadejati se je pri večeru mnogobrojne udeležbe in živahne zabave.

— (Narodna čitalnica Ljubljanska) priredi zabavni večer v nedeljo 15. dne marcija 1891. leta v društvenih zgornjih prostorih. Na programu so: vojaška godba, petje in Levstikov: „Martin Kerpan“ ilustriran s senčnimi podobami. Program vojaške godbe: 1. Gleisner: „Koračnica“. 2. M. Vilhar: Overtura iz operete „Jamska Ivanka“. 3. F. Gerbič: „V sladkih čutih“, valček. 4. Ch. Gounod: Fantazije iz opere „Faust“. 5. Šebek: Zbor „dervišev“, orientalska scena. 6. Czerny: Potpourri iz „slovanških napevov“. 7. Weidt: Overtura iz operete „Zaroka v kleti“. 8. Ivanovič: „Marjeta“, valček. 9. Iv. pl. Zajc: Dvospev in finale iz opere „Nikola Šubic-Zrinjski“. 10. Bednarz: „Mladostne šale“, galop. Začetek zabavi točno ob 8. uri zvečer. K mnogobrojni udeležbi vabi č. p. n. društvenike najprijaznejše odbor.

— (Vabilo na koncert,) kateri priredita v nedeljo, dne 15. marca 1891. leta v dvorani Narodne čitalnice na Vrhniki Vitězslav Moser in Karol Hoffmeister. Vspored: 1. Smetana B.: „Iz domovine“, za gosli in glasovir, igrata V. Moser in K. Hoffmeister. 2. Kaàn H.: „Pri preji“, igra K. Hoffmeister. 3. Wieniawski H.: a) „Legenda“, b) „Muzurek“, igra V. Moser. 4. Weber K. M.: „Rondo“, igra K. Hoffmeister. 5. Nachéz Tiw.: „Ciganski ples“, igra V. Moser. 6. a) Paganini N.: „Capriccio“, b) Rubinstein N.: „Etuda“, igra K. Hoffmeister. 7. Pablo de Sarasate: a) „Romanza Andaluz“, b) „Habanera“, igra V. Moser. Ustopnina: sedež 60 kr., ustopnica 40 kr. Kasa se odpre ob 7. uri, začetek ob polu 8. uri zvečer.

— (Lokalna železnica) s tesnim tirom iz Poljčan v Konjice se bode začela skoro graditi.

— (Naš razgledovalec) piše nam iz Primorja 12. marca: Ker ste v poslednji dobi v pritižji svojega lista ustanovili nekakšno vremenoslovno postajo, dovolite, da Vam na dan sv. Gregorja, ko se pričenja kmetska spomlad, napišem

tudi jaz nekoliko posticipatnega prorokovanja o vremenu letošnje zime tu na „solčnem jugu“. Najprvo se Vam imam bridko pritožiti na kruto „burjo“, katera me je tri debele mesece zdržema metala po kraških goličavah, da me še zdaj kosti bolé — trikrat sem se jej moral umakati tja doli v zavetno Posočje. „Bérdija“ Vam je bila čisto toli močna, da je kar tovrstne vozove prekopicavala, pa bi se ji moglo ustavljati bore človeče. — Kar se dostaje snegá, no, tega nam letos tu v Primorji tudi ni nedostajalo! Na Pivki, v Vipavi, na Krasu, da tudi v Trstu in v isti „solčni Gorici“, imeli smo tega božjega daru na sežnje debelo. Saj se še zdaj skriva za vsemi zidovi; da, tu v Trstu naletite ga še, snega namreč, po predmestnih ulicah kar cele kupe, seveda ga je prijazna mu burja pogrnila s črnim prahom, da mu pridete le s „pikonom“ do živega. No, zadnje dni mu je „pohlevni“ pomladanski „dežek“ začel razjedati ledeno okostje. — In konečno mraza, hvala bodi Bogu, tudi nismo stradali! Rečem Vam, da si že par desetletij nisem toliko ohladil, prevroče svoje krvi, kakor to zimo tu na — jugu. Še zdaj imam zmrzla ušesa, da ne govorim o rokah in nogah, na katerih so se mi ugnezdile pitome „zêbe“, ozebli ali „buganci“, kakor jim pravijo Lah. Brižni Primorci, zlasti doli v blaženi Furlaniji, naužili so se preteklo zimo ljutega mraza v izobilji! Pomislite, nikjer ne peči, niti drv — reveži, zvečer so se zatekali k svojim dolgoušim prijateljem oslekom v hleve ter ondu predli in „čokolali“ ter prepevali svoje pesmi o Italiji „belli“. No hvaljen bodi gospod Bog! Prišel je sv. Gregor, pripeljal seboj južni vetrič in slastne slutnje cvetoče spomladi prešinjajo ves svet!

— (Ubežen bolnik.) Predvčeranjim utekel je iz Ljubljanske bolnice na umu bolan mlad človek ter se, držeč sekuro v roki, skril v Polakovi hiši na Dunajski cesti. Dvema bolniškima paznikom se je naposled posrečilo, da sta bolnika ujela in, držeč ga vsak za jedno roko, peljala sta ga v bolnico. Prišedši do vrat, iztrgal se je bolnik paznikom iz rok ter zbežal po Marije Terezije cesti proti državnemu kolodvoru, kjer so ga naposled ujeli ter odveli v bolnico nazaj.

— (V Mariborski čitalnici) je imel preteklo nedelje g. profesor Ivan Koprivnik zanimiv govor o gluhozemih. Praktično je razjasnjeval svoj govor s fantičem, ki je pri njem v pouku. Govor gospoda profesorja in vedenje fantičevo sta vidno zanimala poslušalce.

— (V Brežicah) je 1057, v Kozjem 785, v Podčetrtku 442 prebivalcev.

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 11. in 12. t. m. bil je zatožen France Pogačar, 22 letni fant s Klanca pri Komendi hudodelstva požiga in hudodelstva javnega nasilstva. Zatožba pravi, da je dne 16. novembra 1890 zažgan bil v Topolji Janeza Juvančiča pod, poleg njega pa so pogoreli še trije drugi sosedje, in je škoda znašala 5300 gld. Čez nekaj časa potem, 15. decembra 1890, bil je zažgan zopet kozolec Janeza Juvančiča v Topolji in pogorel je, kar mu je povzročilo 508 gld. škode. Nihče ni vedel kdo zažiga, in na nikogar ni letel pravi sum. Kar pride neko noč po požarih pod okno Urše Lap, lepe in bogate neveste Janeza Juvančiča trkat in klicat njej neznan človek. Prvikrat se ni oglasila, drugikrat pa. Pravil jej je ta človek, bil je zatoženi Fran Pogačar, naj se nikakor ne moži z Janezom Juvančičem, naj ustavi oklic in počaka vsaj jedno leto, potem jo bode on vzela, kajti pol posestva mu je mati že prepisala, drugo polovico pa dobi v kratkem, kajti njegov brat odide itak v Ameriko. Urša Lap je odvrnila, da ne odstopi od svojega namena in da se hoče poročiti z Janezom Juvančičem, ker so pisma že narejene. Čez nekaj dnuj dobila je Urša Lap pretilno pismo, v katerem se ji žuga, ako bode vzela Janeza Juvančiča, ne bode miru na Topolji, malo dnij bosta skupaj in zopet bode gorelo. Dalje je bilo v pismu rečeno, da je pisalec čakal Juvančiča že z revol-verjem in nožem da ga usmrti, a ga je le slučajno zgrešil. Pismo je pisano s svinčnikom, v prvem delu tako, kakor bi ga bila pisala kaka zapuščena Juvančičeva ljubica, a v drugem delu pa, kakor ga piše mož, ki na vsak način hoče razdreti nameravani zakon mej Uršo Lap in Janezom Juvančičem. Ko je Urša Lap dobila pismo, na katerem je bil napis z višnjevim črnim, nesla ga je svojemu ženinu, ta pa ga je izročil stražmeštru orožnikov v Mengši. Poslednji je poizvedel, da je to pismo bil izročil zatoženec hlapcu Jerneju Čebašku, naj ga

odda na pošti v Mengši. Čebašek, ki je bil baš na Klanec prišel, da dobi službeno spričevalo, ker je nekaj let služil na Klanec, dejal je pismo v svoje poselske bukvice, in vse skupaj pustil pri svojem gospodarju. Še le čez tri dni se je spomnil nanj, mej tem sta pa pismo videli hči in služkinja njegovega gospodarja v Mengši, kateri sta napis brali in videli, da je namenjen na Uršo Lap. Stražmešter iz Mengša podal se je v hišo zatoženca Pogačarja na Klanec in zatoženca prosil, naj mu da črnilo, ker ima nekaj pisati. Zatoženec je odvrnil, da ni črnila v hiši. Ko je stražmešter ponovil prošnjo nasproti zatoženčevemu bratu, je poslednji rekel, da je črnilo in pero na navadnem prostoru, in mu ga takoj izročil. Stražmešter je potem, videč, da je črnilo višnjevo rekel zatožencu, naj zapiše svoje ime, in ko je to storil, še ime Urše Lap. Zatoženec se je nekaj časa branil, a naposled to vender storil. Stražmešter primerjal je pisavo na pismu in pisavo imena Urše Lap, katero je zapisal zatoženec, in uvidel takoj, da je popolnoma jednaka, in takoj je odvedel Franceta Pogačarja v zapor. Zatoženec vsa dejanja odločno taji, kakor glede požiganja, tako tudi glede pretilnega pisma, vsled katerega sta Janez Juvančič in Urša Lap za toliko časa odložila svojo ženitev, da se izreče sodba o Francetu Pogačarju. Veščaka gg. učitelja Stegnar in Vesel izjavila sta izrecno, da je pisava pisma in pisava zatoženca Franceta Pogačarja jedna in ista. Zatoženec pravi, da je pismo, katero je dal Čebašku, pisano na njegovega brata, ki je podčastnik pri pionirjih, in da si je napravil za pisanje naslova sam črnilo od saj in jesih. Zagovornik dr. Tavčar naglašal je v svojem zagovoru, da niti požiganje ni dokazano, niti to, da je pretilno pismo pisal zatoženi France Pogačar, kajti jedna pisava je posebno pri kmetskih ljudeh podobna drugi. Porotniki so vprašanje zaradi požiga zanikali s 7 proti 5 glasom, drugo z 9 proti 1 glasu. Vprašanje zaradi pretilnega pisma pa so jednoglasno potrdili. Sodišče je oprostilo Franceta Pogačarja zatožbe hudodelstva požiga, obsodilo pa ga je zaradi hudodelstva javne posilnosti na osemnajst mesecev teške ječe, poostrene vsak mesec s postom. Plačati ima tudi sodnijske stroške. S to obravnavo je končano prvo porotno zasedanje.

— („Kmetško bralno društvo v Framu) na Štajerskem, ki se je komaj ustanovilo šteje že nad 40 članov. Stan svoj ima v gostilni g. Turnerja. Prvo glavno zborovanje bode imelo v nedeljo 15. t. m. Gosp. dr. Turnerju na Dunaji, pravemu buditelju in ustanovitelju svojemu, izreklo je društvo toplo zahvalo za podporo. Od njega vsprejema skoro vse svoje časopise in mnogo knjig. Naj bi blagi domoljub našel mnogo posnemovalcev.

— (Posojilnica v Slatini) ima svoj redni občni zbor v nedeljo 22. t. m. popoldne.

— (Ormoško učiteljsko društvo.) Pri občnem zboru v Ormoži dne 5. t. m. izvolil in konstituiral se je odbor za leto 1891 tako-le: Fran Rakuš, nadučitelj pri sv. Bolfenku, prvosednik; Anton Porekar, nadučitelj na Humu, njega namestnik; Ivan Jurša, učitelj v Ormoži, blagajnik; Anton Kosi, učitelj v Središči, tajnik; Anton Sivka, nadučitelj pri sv. Tomažu, in Fran Vabič, učitelj na Runči, odbornika. Daj Bog, da bi društveniki izpolnjevali svoje društvene dolžnosti, potem bode naše društvo lahko branile korist šole in ugled učiteljskega stanu. Pogum velja! Delegatom „Zaveze“, ki bodo o letošnjih Binkoštih v prelepem Trstu zborovala, izvolili so se: predsednik, podpredsednik in tajnik, ki se vsi gotovo udeležijo.

— (Čuden porod.) Neka kmetica v Šarengradu rodila je dete, ki ima normalno glavo, telo, roke in jedno nogo. Druga noga, to je desna, pa gleda iz trebuha ter ima samo jeden velik prst. Sreča za roditelje kakor za dete je, da je živelo samo nekoliko dni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 12. marca. Radikalni klub kandiduje sedanjega podpredsednika skupščine, Katića, predsednikom, Milovanovića, podpredsednikom. Volitev bode jutri.

Beligrad 12. marca. Notranje ministerstvo zaukazalo stroge policijske naredbe proti brezposelnim sumnim osebam in je več oseb iztiralo.

Peterburg 12. marca. Carska obitelj namerava v nekoliko tednih odpotovati v Li-

